

København den 25te Aug 1919.

Min store Ven Henrik!

Ligegyldig Tak for dine to Breve! Ja, du
er en gammel Ven, jeg fortaar saa godt
alt. Smil, men Skoddefis? - uaa ja uaa
de peaa en noade "haad" A uaa saal-
ja, ja du, du har jo grund til at smile-
men alligevel vil jeg holde paa, at det
jeg sagde den Gang - jeg mener hvad jeg
har sagt de sidste to Aar (eller saa), det er
mig alligevel til det Sandhed, og jeg mente det
altid, hvad jeg sagde. Men dette Tilfælde her, med
Minna og jeg, det er saadan noget enestaaende - jeg
mener det er en Kundskab for den Regel jeg op-
stillede: at kvinder er upaaridelige og foroverbe-
stemte!! - Ak, ja, det er jo sandt, men det gode er
saa, at der flere kvinder end Mand - man er
ikke bævnt til en enkelt, der er mange af
de imellem og du - ja det uaa jo vere det
samme, for har erfaret - at saa er det man
pludselig i denne Prozedur blot kan faa Gje
paa en, paa "hende", om adskillen sig for

alle de andre og som, skønt uvidt: "Folket"
det ikke hører til demme; man forbavsés,
stikker tilbage, tvivler, ser endnu en gang
nøje efter om det virkelig er rigtigst, for
søger endelig at slå det hele hen med
at det ikke kan være muligt, alle ^{ikke}
er dog mere eller mindre graa, dog - ja
hvad der saa mere sker, det er udtrykt det
nærlige: man opdager, at her er den Udta-
gelse, man har søgt og drømt om, hende
man i mause år har bygget Tankerotte
med og om. - Men alt det kender
du jo meget bedre end jeg - dog nej, alt
for du alligevel ikke... min fantasi
har været og er rig nok til slige spænnelse
og min, min er det lige ind på livet af
mig - min, da jeg har hende ved min side!
og min vinder ~~er~~ af min gamle
Skepticisme, thi naar jeg har tænkt
gode et sådant mind. - ja hvad skal man
saa sige - saa kan jeg jo ikke forsvare et par
Aar at du ikke har gjort noget lignende, der
du "fauldt" sin Karim? - jeg tænkte friskt
til et bled om Færdese for alle de Betsjæder,
og Formaningstaler, jeg kom med til dig der

Jany - men alligevel nej! - det vil jeg ikke,
du havde godt af at høre et sloopsord - og ikke
sandt, du mærkede hvem, det var, og hvad
det var, der talte! - Jeg kan jo lidt - men
derfor føler jeg også min fløden større!
Du, tan og get paa, hvad Fiskerierne
Bæny og Jensen har overbet mig!

Du kan nok tænke, at hvad jeg staves om
Ferien, var Spøj - jeg ville høre dit Soar og jeg
ville også høre dit Velkommen! men jeg ved
jo også, at det ikke helt er dit Hjem i den For-
stand, som (Gulogkarius) tænker og taler om
Hjertet - men dette sidste Hjem, det
gløder jeg mig også til paa sine Vegne.
Vi har nok meget at tale om i Aar!

Hjertelig hilsen
du heng. Ven
Oscar.

Hilsen fra Minna - også hilsen til Karin
fra os begge.

Du var forresten meget mere at tale og skrive om
men jeg maa jo høre op - fortæl mig noget om
dit dyrlige - er din Søster kommen hjem igen,
det har du ikke været paa?

Jet er dit eget Hjemmestue, du jaar efter -
det var ikke blevet "modellert".